

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.922 van 1 februari 2001
in de zaak A. 75.363/XIV-413.**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van
Soedanese nationaliteit, op 27 juli 1997 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 30 april 1997 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als
vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 28 november
1997 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel
van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 28 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX van Soedanese nationaliteit, komt op 18 april 1996 het Rijk binnen en vraagt de volgende dag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze vraag wordt op 10 februari 1997 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verworpen.

1.2. Verzoeker tekent tegen deze weigeringsbeslissing op 19 februari 1997 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.3. Op 30 april 1997 neemt de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing waarbij het beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard en de weigering van erkenning in de hoedanigheid van vluchteling derhalve wordt bevestigd. Deze beslissing rust op volgende motivering :

"Gelet op de oproepingen voor de zitting van 29 april 1997 verzonden aan appellant op 7 april 1997 alsook aan zijn raadsman mr. Daniel Weber, advocaat te Brussel, per faxpost en aan de Belgische Staat vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken per bode tegen ontvangstbewijs op dezelfde datum;

Overwegende dat appellant ter zitting niet verschijnt maar er vertegenwoordigd wordt door zijn raadsman mr. Jean Limpens die verschijnt loco mr. Daniel Weber beiden van de balie te Brussel;

Gelet op het verzoekschrift tot beroep waarin appellant erkent dat het hem niet mogelijk is aan de hand van enig document zijn identiteit te bewijzen, ter beoordeling aan feiten en middelen aanbrengt dat de Kururivuer dwars door zijn geboortedorp Akot stroomt; dat zijn ouders hem een opvoeding in het Engels gaven zoals het geval was met alle personen die zoals zij rond de kerk woonden zodat niemand uit hun omgeving zich in het Dinka uitdrukt; dat er gebleken is uit de informatie die ter zijner beschikking werd gesteld dat zijn dorp door de South Soudan Independance Army (SSIA) werd aangevallen; dat dit de nieuwe naam was voor de SPLA United; dat zich na de splitsing van de SPLA twee takken hebben gevormd het 'SPLA Main Street' en het 'USPLA United' en de laatste tak dan zijn naam veranderde in SSIA; dat appellant stelt dat er in 1994 een feitelijk alliantie bestond tussen het PDF en het SPLA United teneinde het SPLA Main Street te bekampen en wat verklaart waarom hij niet had kunnen zeggen of zijn dorp door het PDF of door het SPLA United was aangevallen geworden;

Gelet op het feit dat appellant geen enkel nieuw stuk heeft in te brengen zodat hij nog steeds zijn

identiteit en land van afkomst niet geloofwaardiger heeft kunnen maken;

Overwegende dat het na kennisname van de bestreden beslissing ook voor appellant natuurlijk geen moeilijkheden kon opleveren om bijvoorbeeld in een bibliotheek de thans door hem aangebrachte gegevens over Soedan te gaan opzoeken en ze voor verwerking in zijn verzoekschrift tot beroep aan te brengen en zijn verzoekschrift tot beroep dat zich daar thans ook nog toe beperkt zodat hij daarmee zijn verzoek tot erkenning niet geloofwaardiger kon maken en hij ook helemaal nalaat om zijn vrees te individualiseren;

Overwegende dat de door appellant gegeven uiteenzetting van feiten en middelen helemaal niet aangeeft of zelfs maar kan laten veronderstellen dat hij een bescherming nodig zou kunnen hebben omwille van een gegronde vrees en die dan zou terug te brengen zijn tot één van de elementen waarvoor de ingeroepen Conventie bescherming wil verlenen en er dus moet vastgesteld worden dat appellant in zijn verzoekschrift geen ernstige poging heeft gedaan om aan te tonen en geloofwaardig te maken waarom hij in beroep wel, en dit in tegenstelling met de eerder genomen en bestreden beslissing, tot een erkenning als vluchteling wilde zien komen;

Overwegende dat het immers ook verder in beroep tot de verplichting van appellant als verzoeker behoorde om zorg te dragen voor de bewijslast ervan, en zeker in beroep mocht hiertoe vanwege appellant een ernstige inspanning verwacht worden (zie nrs. 195 en 196 op blz. 51 en nr. 205a op blz. 53 in de "Guide des Procédures et Critères à appliquer pour déterminer le Statut de Réfugié" uitgegeven door het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen te Genève in september 1979);

Overwegende dat appellant er bij de behandeling van zijn verzoek in graad van beroep evenmin in slaagt om elementen aan te brengen die als geloofwaardig zouden kunnen aangenomen worden en in verband zouden kunnen staan tot één der elementen van de ingeroepen Conventie van Genève zodat er ook na heronderzoek van zijn beroep moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing reeds eerder tot het voor appellant passende besluit was gekomen omdat de door appellant gerelateerde feiten, in zover ze met de werkelijkheid overeenstemmen en rekening houdende met datgene wat over zijn land bekend is bij de Vaste Beroepscommissie, niet kunnen geïnterpreteerd worden als een bewijs dat appellant zich buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging vanwege zijn ras, godsdienst,

nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging in de zin van artikel 1, paragraaf A, alinea 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met schending van artikel 57/16 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat de oproeping gebeurde aan het kantooradres van zijn toenmalige raadsman, Meester D. WEBER, terwijl hij woonstkeuze heeft gedaan aan de Bériotstraat 56/2 te 1030 BRUSSEL; dat verzoeker nog opmerkt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt vermeld dat hij vertegenwoordigd werd door meester J. LIMPENS, loco meester D. WEBER "daar hij met zijn raadsman geen enkel contact heeft gehad"; dat hij in het tweede middel de schending van artikel 6 EVRM aanvoert doordat hij bij gebrek aan een rechtsgeldige oproeping, niet in de mogelijkheid is geweest om zijn rechten te verdedigen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker wel degelijk rechtsgeldig werd opgeroepen voor de zitting van 29 april 1997, alwaar hij bovendien door zijn raadsman was vertegenwoordigd;

2.3. Overwegende dat verzoeker op de terechtzitting van de Vaste Beroepscommissie vertegenwoordigd werd door meester J. LIMPENS, die optrad loco meester D. WEBER; dat het feit dat hij vóór de zitting met zijn raadsman geen contact meer had aan deze vaststelling geen afbreuk doet; dat op de

zitting van 29 april 1997 meester J. LIMPENS
verschenen is zonder enig voorbehoud te maken; dat
evenmin door hem, gelet op de afwezigheid van
verzoeker, om uitstel werd gevraagd; dat verzoeker in
die omstandigheden niet voor het eerst voor de Raad
van State de schending van artikel 57/16 van de wet
van 15 december 1980 en van artikel 6 EVRM kan
aanvoeren doordat hij niet regelmatig zou opgeroepen
zijn voor de Vaste Beroepscommissie; dat wat het
tweede middel betreft, erop gewezen moet worden dat
artikel 6.1 EVRM in deze niet toepasselijk is, daar de
Vaste Beroepscommissie geen uitspraak over burgerlijke
rechten, noch over de gegrondheid van een
strafvervolgning doet; dat de beide middelen niet
ontvankelijk zijn; dat nu geen enkel ontvankelijk
middel wordt aangevoerd, het beroep als zodanig niet
op een ontvankelijke wijze is ingediend,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende
partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op een februari tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.